

Η Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος τιμά την μνήμη της ευεργέτιδας μακαριστής Αντιγόνης Τσιούτσιου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

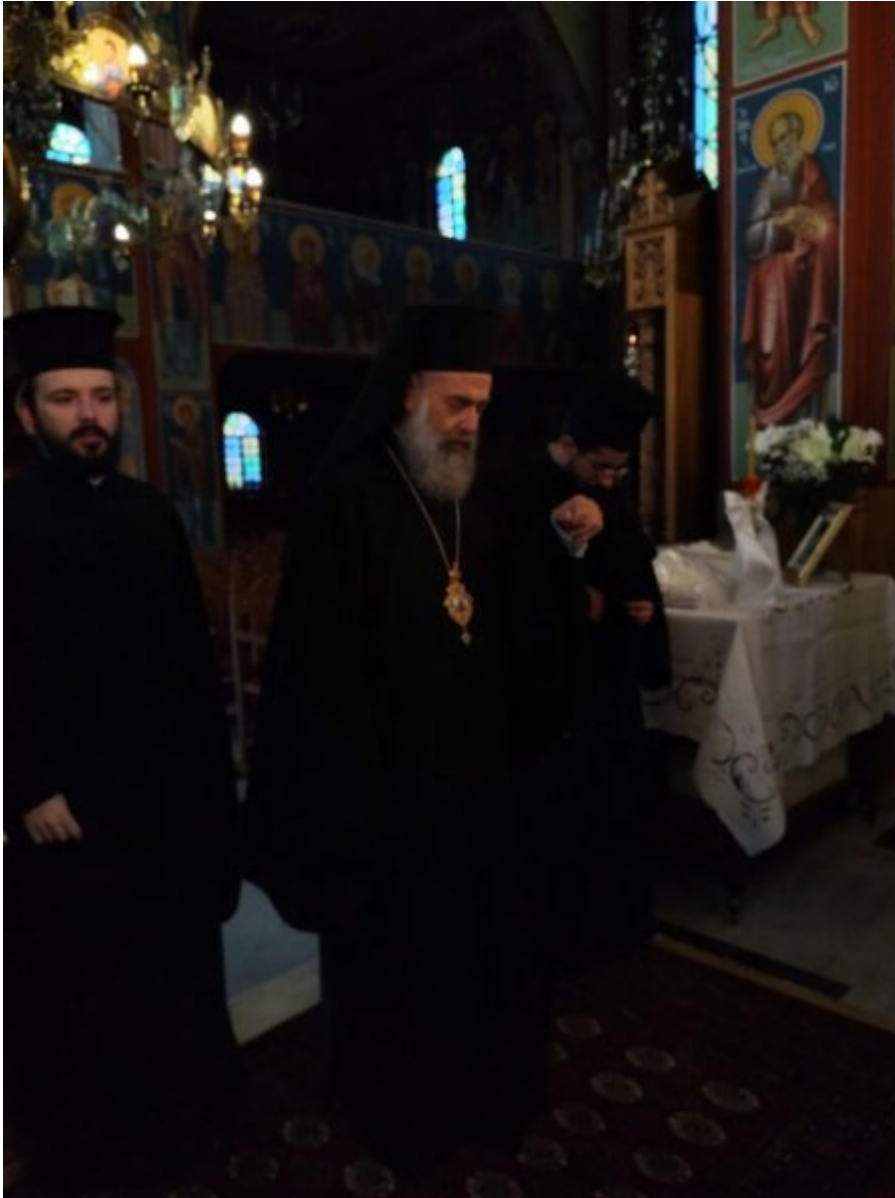
Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, την Κυριακή 3 Νοεμβρίου 2024, χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίων Σοφίας, Ιω. Χρυσοστόμου και Σπυρίδωνος Καρδίτσης.

Προ της Απολύσεως τέλεσε το διετές ιερό μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της μακαριστής Αντιγόνης Τσιούτσιου συνταξιούχου διδασκάλισσας, μεγάλης ευεργέτιδος της Ιεράς Μητροπόλεως και κτίτορος του Ιερού Ναού Αγίων Σοφίας,

Ιωάννου Χρυσοστόμου και Σπυρίδωνος Καρδίτσης.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε, ότι ο Απόστολος Παύλος συνέγραψε τη Β΄ προς Κορινθίους επιστολή του, κινούμενος από θλίψη και στενοχώρια, γιατί οι Κορίνθιοι απομακρύνονταν από την πίστη προς τον Ιησού Χριστό και επιπλέον αμφέβαλλαν για την αποστολικότητά του, τον αγώνα και το έργο του.

Στην επιστολή του ο απόστολος Παύλος γράφει, ότι ο Θεός γνωρίζει τα κίνητρά του και τον αγώνα του και ότι ποτέ δεν υπερηφανεύτηκε γι' αυτό που είναι, αλλά μόνο για τις αποκαλύψεις του Θεού και τις θεοπτίες του.

Και για να μην υπερηφανεύεται για την υπερβολή των αποκαλύψεων, του δόθηκε από τον Θεό “σκόλοψ τῇ σαρκί”, για τον οποίο παρακάλεσε τον Θεό να τον απαλλάξει, για να λάβει την απάντηση: “ἄρκεϊ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἁσθενείᾳ τελειοῦται”.

Αυτό αποτελεί μία πρόκληση για όλους τους Χριστιανούς, γιατί οι θλίψεις και οι στενοχώριες στη ζωή μας, παρότι είναι δυσάρεστες και ανεπιθύμητες, αποτελούν πνευματικό γύμνασμα για τη σωτηρία μας, γιατί μας αφυπνίζουν, μας ταπεινώνουν και μας εξαγιάζουν.

Οι δυσκολίες της ζωής μας κρατούν σε εγρήγορση (νήψη), ώστε έχοντας το Πνεύμα του Θεού μέσα στην ψυχή μας, να μπορούμε να τις αντιμετωπίζουμε αποτελεσματικά και να ανεβαίνουμε στο επόμενο σκαλοπάτι της πνευματικής ζωής, που είναι η υψοποιός ταπείνωση.

Μέσω της ταπείνωσης απέναντι στον Θεό και στους άλλους ανθρώπους, ο Θεός σκηνώνει στην καρδιά μας, γιατί αντιλαμβανόμαστε την αδυναμία και την μικρότητά μας και συνειδητοποιούμε ότι τα πάντα τα οφείλουμε στον Θεό.

Τότε μπορούμε να εξαγιαστούμε , όπως ο Απόστολος Παύλος που ανέβηκε “έως τρίτου ούρανοῦ”, “ἤκουσεν ἄρρητα ρήματα” και έγινε σκεύος εκλογής του Θεού και κήρυκας των εθνών.

Πρέπει να ακολουθούμε το παράδειγμά του και να έχουμε το αποστολικό φρόνημα, ώστε να μπορούμε να αντιμετωπίζουμε τις καταστάσεις του κόσμου, όχι καθοδηγούμενοι από την υπεροψία και τη φιλαυτία μας, που μας οδηγούν σε συνεχόμενα λάθη, αλλά με την Χάρη του Θεού, που μας ενισχύει στον αγώνα για τη σωτηρία μας.

